Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

clamor auferatur a uobis. Interro. Quid ē dare locum ire. 149 32.
Non resistere malo secm̄ quod scriptum ē. s. ei qui p Respo.
cusserit te in dexterā maxillā p̄be ei altam. ea omnia que secun
tur: ut illud. cum p̄ secum uos fuerit in una ciuitate. fugite in aliam.
Que ē differentia amaritudinis. et furoris. et ire et clamoris. Interrogatio. 150
Respo nsio.
Furoris quidē et ire differentiā puto in animo constare et
motu. quia qui irascitur intra animos suos. ad huc in eū uo
lunt. sic ex hoc ipso indicatur qd dicit. irascimini et nolite peccare.
qui uero amplius fuerit aliquid. p motum gerit. furor enim il
lis inquit secm̄ similitudinē serpentis. Vehementius ū furorē con
citare irritatio nominatur. amaritudo aut illa ē malicia que i
corde etiā arte quādā componitur. ⁊ armatur. Interro.
Quis ē qui adm̄o beatificatur pacificus. Respo. 151
Qui xpi adiutor ē secm̄ quod dic̄ apls. p xpo legatione fun
gimur tamq̄ dō ex hortante p nos. ob secramus p xpo rec̄
ciliamini dō. et iterū. iustificati ḡ ex fide pacē habeamus ad
dn̄m. Illa enim alia pax repudiata ē a xpo dicente. Pacē meā
do uobis. n̄ sic hic mundus dat. ego do uobis. Interrogo.
Quomodo conuerti quis potest et effici sic̄ infans. Respo. 152
Ipsa lectio euglii docet nos omnē causā qua hoc often
dit: ut ne arrogantiā requiramus. et elationē. s. equitatē
natur cognoscamus. et equemus nos eis qui uidentur inferiores.
Hoc enim ē ppre infantum equales ee his quib; n̄ nobilitate
s. etate iunguntur. donec p̄cessu temporis et monitionū negcia
Q elationis inficiantur uenenis. Interro.
Quid est prudentē ee sic̄ serpentē et simplicē sic̄ columba. 153
Prudens quidē sic̄ serpens ē. qui circūspicit Respo.
et considerat ea que sint possibilia atq; honesta. ut uti
lia p̄ uidens doctrinā suā dispensēt et aptat. et arte qua sua
dere auditores ad obedientiam possit. Simplex aut ē qui nec
uicor prsus recepit cogitationē ulciscendi meos qui se ledunt.
s. p manet in benefaciendo secm̄ quod apls dic̄. uos aut nolite
deficere benefacientes. Dn̄s ḡ ad p̄dicationē mittens discipulos suos
hec eis p̄cipiebat. ubi sine dubio opus erat. sapientia ad suaden
dū eos qui docebant. et patientia aduersum eos qui insidia